

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ ΕΤΟΣ

Δὲν εἶναι ἀκόμῃ καιρὸς νὰ καταστρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ λήγοντος ἔτους, ἀπὸ τοῦδε ὅμως δυνάμεθα νὰ τὸ μακαρίσωμεν ὡς εὐλογημένον καὶ ἐνδοξόν. Ἀνέτειλε καὶ αὐτὸ ὅπως τόσα ἄλλα προηγούμενα συνεφῶδες καὶ ζοφερόν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠυδόκησε νὰ καταυγάσῃ διὰ τῆς χάριτός Του τὴν δύσιν του καὶ νὰ δωρήσῃ εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας του τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν αἰῶνες ὀλόκληροι ὠνειροπόλησαν καὶ ἠύχθησαν.

Οὐχὶ μόνον ἀπὸ ἐλληνικῆς, ἀλλ' ἀπὸ παγκοσμίου ἀπόψεως, ἐν τῷ ἐνδελεχεῖ ἔργῳ τῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, αἰῶνες ἀληθῶς ἐπόθησαν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν χαρὰν τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῶν σκλαβωμένων χωρῶν, αἵτινες ἐδεινοπάθουν ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ Τούρκου. Καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν χαρὰν ταύτην ἀπειργάσθη καὶ παραδίδει τὸ λήγον ἔτος εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων χριστιανῶν ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπάρξασα τὸ πρῶτον ὁρμητήριον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου, ἀποκτᾷ ἤδη τὴν δύναμιν νὰ συνεχίσῃ τοὺς παλαιούς ἀγῶνας καὶ ν' ἀποδιώξῃ μακρὰν, πολὺ μακρὰν τὸ ἀτιμάζον τὴν ἀνθρωπότητα σκότος τῆς δουλосύνης.

Ἐκ τῆς ἀφετηρίας, ἣν φωτίζει τὸ δῶρον ἔτος, διπλάσια ἢ Ἑλλάς εἰς πληθυσμὸν καὶ ἔκτασιν καὶ πολλαπλασία εἰς φρόνημα καὶ αὐτοπεποιθήσιν, ὁρμᾷ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς, ἥτις ἐδωρήθη αὐτῇ ὑπὸ τῆς Θεῆς Προνοίας. Τὸ ἔργον τῆς δὲν εἶναι πλέον δυσεκπλήρωτος πόθος ἀλλὰ σαφὴς καὶ ἀσφαλὴς πορεία πρὸς πλήρη ἐνότητα καὶ ἀνάστασιν τοῦ Γένους, πρὸς πλήρη ἀποδιώξιν τοῦ κατακτητοῦ, πρὸς πλήρη τῆς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς σωτηρίαν καὶ ἀπελευθέρωσιν.

Μετὰ τῶν συμμάχων καὶ ἀνευ αὐτῶν καὶ ἐναντίον αὐτῶν τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα θὰ ἐκτελεσθῇ οἷον τὸ ἐχάραξεν ὁ Φεραῖος πρωτομάρτυς. Πότε; Ὁ Θεὸς γνωρίζει. Ἀλλ' ἐάν τις ἀκόμῃ ἀμφιβάλλῃ ἅς ἀναπολήσῃ τὰ νέφη καὶ τὸν ζόφον, ὅστις ἐκάλυπτε τὴν ἀνατολὴν τοῦ λήγοντος ἔτους καὶ ἅς ρίψῃ ἐν ἔτι βλέμμα εἰς τὴν θαμβούσαν αἴγλην τῆς δόσεως τοῦ.

Πρὸ τριῶν ἀκόμῃ μηνῶν ἐτρεφόμεθα μὲ τὴν δόξαν τῶν πατέρων. Σήμερον ἔχομεν ἰδικὴν μας δόξαν ἵνα κληροδοτήσωμεν εἰς τοὺς υἱούς. Πρὸ τριῶν ἀκόμῃ μηνῶν παράφρων θὰ ἐθεωρεῖτο ἐκεῖνος, ὅστις θὰ προέλεγε τὰ σύνορα, τὰ ὁποῖα ἔχει σήμερον ἡ Ἑλλάς. Πρὸ τριῶν μηνῶν ὡς μόνην φευγαλέαν ἐλπίδα ἔχομεν τὴν ἀνάκτῃσιν τῆς Κρήτης καὶ σήμερον, ὅτε αὕτη συνετελέσθη, οὔτε τῆς μεγάλης ταύτης χαρᾶς τοὺς παλμοὺς δὲν ἠσθάνθημεν ἀπέναντι τόσῃς ἄλλῃς συρροῇς ἐθνικῶν ἀπολαύσεων.

Καὶ ἂν ἀκόμῃ ὑπάρχῃ τις ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τῆς πλήρους εὐδοώσεως τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς, δὲν ἀρκοῦσιν ἄρά γε τὰ θαύματα, ὧν ἐγένετο αὐτόπτης κατὰ τὸ λήγον ἔτος, ὅπως τῷ διαλύσῃ πάντα δισταγμὸν;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Χριστοῦ γεννήσεως.

(Ματθ. 2, 1—12).

Κείμενον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν ¹ Βηθλεὲμ τῆς ² Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις ³ Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ ⁴ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν ⁵ παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες. Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ ⁶ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ⁷ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν ⁸ προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ⁹ ἐταράχθη, καὶ ¹⁰ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ καὶ συναγαγὼν πάντας ¹¹ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ¹² γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφῆτου. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, ¹³ γῆ Ἰούδα, ¹⁴ οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ¹⁵ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ¹⁶ ἐξελεύσεται ¹⁷ ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τοῦ Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης ¹⁸ λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ¹⁹ ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος· καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε. Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὑρῃτε, ἀπαγγεῖλάτε μοι, ὅπως καὶ ἐγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν. Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ ²⁰ προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔσθι ἐπάνω. οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὑρον τὸ παιδίον μετὰ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες ²¹ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν καὶ ²² χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ²³ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Σημειώσεις.

1) Βηθλεὲμ = οἶκος ἄρτου. 2) Τῆς Ἰουδαίας πρὸς διάκρισιν τῆς ἐτέρας Βηθλεὲμ τῆς ἐν τῇ φυλῇ Ζαβουλῶν. 3) Ἡρώδης ὁ Ἰουδαῖος τὸ γένος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς γεροῦσις τῷ 40 π. Χ. 4) Μαγοὶ = ἀστρολόγοι ἐξ Ἀνατολῆς. 5) Παρεγένοντο = ἦλθον. 6) Τὸν ἀστέρα, φαινόμενον οὐράνιον. 7) Ἐν τῇ ἀνατολῇ = χώρα. 8) Προσκυνῆσαι αὐτῷ = ἀπονεύσαι αὐτῷ = τιμῆσαι αὐτῷ. 9) Ἐταράχθη = φοβήθηκε μὴ ἀπολέσῃ τὴν βασιλείαν. 10) Πᾶσα ἐννοητέον πόλις. 11) Τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς κατὰ τὴν ἰσοβιότητα τῶν ἀρχιερέων ὑπῆρχον περισσότεροι τοῦ ἐνός τοιοῦτοι πεπαυμένοι. 12) Γραμματεῖς = οἱ ἀντιγράφωντες τὰς γραφὰς καὶ μελετῶντες αὐτάς. 13) Ἰουδαία = τόπος ἀνήκων εἰς τὴν φυλὴν Ἰούδα. 14) Οὐδαμῶς ἐλαχίστη = μεγίστη. 15) Ἐν τοῖς ἡγεμόσιν = προκειμένου περὶ τῶν ἡγεμόνων Ἰούδα. 16) Ἐξελεύσεται = ἀφίξει τὴν ἀρχήν. 17) Ἡγοῦμενος = ἡγεμὸν. 18) Λάθρα = κρυφίως καὶ μετὰ πανουργίας. 19) Ἡκρίβωσε = ἀκριβῶς

ἡρεύνῃς καὶ ἔμαθε. 20) Προήγεν αὐτοῦ ὁ προπορεύετο ἔμπροσθεν αὐτῶν. 21) Ὁ ἡσαυροῦς, τὰς θήκας τῶν πολυτίμων αὐτῶν πραγμάτων. 22) Χρηματισθέντες κατ' ὄναρ — λαβόντες ἐκ Θεοῦ ἀποκάλυψιν ἐν ὁνείρῳ. 23) Ἀνακρίψαι — ἐπιστρέψαι εἰς τὰ ὀπίσω.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ο ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ἐκ τῆς Β' πρὸς Τιμόθεον Δ. 5-8.

Ἡ Β' πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, γραφεῖσα μικρὸν πρὸ τοῦ μαρτυρικοῦ του θανάτου, τελευταία πασῶν τῶν Ἐπιστολῶν, φέρει τύπον τινὰ ἀποστολικῆς διαθήκης πρὸς φίλτατον μαθητήν, οἷος ἦτο διὰ τὸν Παῦλον ὁ Τιμόθεος. Πρὸς τοῖς ἄλλοις προλέγει ἐν αὐτῇ ὁ Ἀπόστολος ὅτι θὰ ἐνεφανίζοντο διάφοροι ψευδοδιδάσκαλοι, παρασύροντες τοὺς πιστοὺς, ὅθεν παραγγέλλει αὐτῷ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθῃσιν, ἔργον ποιῇσιν εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον, ἥτοι σὺ ἐν πᾶσι γρηγόρει, καὶ ἀνθρώποις καὶ πράγμασι, πρόσεχε, ἀσφαλίζου, μὴ φείδου σεαυτοῦ, ἀλλ' ἐπιτελεῖ τὸ καθήκον σου ἀναλαμβάνων ἀγῶνας ἀπαιτούμενους ὑπ' αὐτοῦ, κακοπάθῃσιν ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ, πληρώσων ἄκρι τέλους τὸ ἀνατεθέν σοι ἔργον εὐαγγελιστοῦ, εὐχαρίστως φέρων τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδύνους, τελείωσον τὴν διακονίαν σου.

Ταῦτα δὲ παραγγέλλων ὁ Ἀπόστολος οἰοῖται παριστᾶ ἀνυψωμένην ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του μάχαιραν, διὰ τῆς ὁποίας ὡς θυμὰ καὶ μάρτυς ἐμελλε μετ' οὐ πολὺ νὰ στραγισθῇ, ἀεγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφάρτεται, ἐγὼ ἤδη σπονδὴ καὶ θυσιὰ γίνομαι εἰς τὸν Χριστόν, ἔφθικεν ὁ καιρὸς τῆς ἐπανόδου μου ἀπὸ τοῦ παρόντος κόσμου εἰς τὸν Θεόν. Θέλων δὲ νὰ παραμυθῇ τὸν Τιμόθεον, μέλλοντα νὰ λυπηθῇ ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων, χαίρων προσέθηκεν ὁ Ἀπόστολος αὐτὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμα, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀποκείται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτὴς, οὐ μόνον δ' ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπητοῖς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος ρίπτει βλέμμα ἀνασκοπῆς πρὸς τὸ ἀπειργάπτως ἐνδοξὸν παρελθὸν του καὶ ἐν χαρᾷ ἀναμνηστὴς τοὺς μεγάλους του ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελισμοῦ κηρύγματος ἀγῶνας. Εὕρισκε αὐτοὺς συντελεσθέντας καὶ συνισθάνεται ὡς δικαίαν τὴν ἀναμνησκόμενον αὐτὸν ἀμοιβήν. Λοιπὸν, λέγει, τὸν ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελισμοῦ κηρύγματος ἀγῶνα, καλὸν ὄντα καὶ ὠφέλιμον καὶ σωτήριον, ἡγώνισμα, τὸν δρόμον τῆς ἐμπιστευθείσης μοι διακονίας διέδραμον, τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν πίστιν, παρὰ τοὺς κινδύνους, τὰς θλίψεις καὶ τὰς βασάνους, ἐτήρησα, ὅθεν ὠρίσθη καὶ ἀναμένει με τὸ γέρας καὶ βραβεῖον τῶν ἀρετῶν, ὡς ἀναμένει τὸν νικητὴν ἀθλητὴν ὁ στέφανος τῆς νίκης.

Ταῦτα, λεγόμενα πρὸς παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ Τιμόθεου, μαρτυροῦσι συγχρόνως τὴν μεγάλην ἡρεμίαν καὶ ἡθικὴν γαλήνην, ἐν ᾗ διετέλει κατὰ τὰς ὑστάτας στιγμὰς τοῦ βίου του ὁ Ἀπόστολος, ὅστις ἄλλοτε, ἀναλογιζόμενος ὅτι ἐδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν, οἰοῖται ἀπεδειλία πρὸς τὸ αἰώνιον του ἀποβλέπων μέλλον. Νῦν, μέλλον νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ θείου, συνεκδηλοῖ διὰ τῶν ἀνωτέρω τὴν βαθυτάτην πεποίθησιν του περὶ τοῦ ἐπιτελεσθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου καὶ τῶν μεγάλων ἐπακολουθημάτων

τοῦ ὄντως ἀξιοθαυμάστου ἐκείνου ἔργου. Προσέθηκε δὲ ὁ Ἀπόστολος ὅτι ὅχι μόνον εἰς αὐτὸν θ' ἀποδώσῃ ὁ δίκαιος κριτὴς τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς τηροῦντας μὲν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ποθοῦντας δὲ τὴν δευτέραν καὶ ἐνδοξὸν αὐτοῦ παρουσίαν.

Καὶ ἀληθῶς ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης ἀνήκει εἰς πάντας τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀγαθοῦ. Εἶναι δυνατὸν οὗτοι νὰ παραγνωρισθῶσι, νὰ καταδιωχθῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, μυρίας νὰ ὑποστῶσι ταλαιπωρίας. Ἄλλως τε πᾶν καλὸν ἔργον, μικρὸν ἢ μέγα, διεξάγεται πάντοτε δι' ἀγῶνος, ἀπαιτοῦντος πολλάκις θυσίαν καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ἄλλ' εἶναι ἀξίωμα τῆς ἡθικῆς καὶ ἐκ πείρας ἕκαστος γνωρίζει ὅτι ἄμεσον ἔρχεται ἀποτέλεσμα τοῦ καλοῦ ἢ ἀμοιβῆς, ὡς τοῦ κακοῦ ἢ τιμωρίας. Οὐδεὶς ποτε ἔπραξε τὸ κακὸν, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὰς φοβερὰς καὶ καταστρεπτικὰς του συνεπειάς, ἔστω καὶ ἐν ἐξ αὐτοῦ ἀπήλκυσε προσωρινῆς εὐχαριστήσεως, ὁ δ' ἐργάτης τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ ἐν λύπῃ τινὰ προσωρινῇ αἰσθανθῇ καὶ ἐν διωγμοῦς πάθῃ, ἤδη ἔχει ἐν τῇ συνειδήσει του ἀναφαίρετον τὸν παράδεισον ἀληθοῦς χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας. Ἀναμένει δὲ αὐτὸν ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ὁ ἀμαράντινος τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὡς ἀμοιβῇ τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀγῶνων του, ὡς ἐπακολούθημα τῆς ἐν τῷ ἀγαθῷ ζωῆς του, ἀναμένει αὐτὸν ἡ αἰώνια μακαριότης.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

Νᾶχεν ἡμέρα βροχερὴ καὶ νύχτα ἡ πουντιασμένη
Μὴ χάλλ' ὁ Μάρκος τὴν βουλὴν μέσ' στήν Τουρκίαν νὰ πάγῃ.
Τ' ἀποβαδὺ σκηκώθηκε, σταῖς τρεῖς τοῦ μεσονύχτιου
Ψηλὴν φωνίσαν ἔβαλε ὅσον κι' ἂν ἐδυνήθῃ
— Ὅς' ἀγαπᾶτε τὸν Χριστὸ καὶ εἰσθε βαπτισμένοι,
Τουφέκι νὰ μὴν ρίψετε σ' αὐτοῦνους τοὺς Περγιάνοους.
Μόν' τὰ σπαθιά τραβήξανε κ' ἐκόψαν ὀκαχότους.
Σκοδρὰν πασὰς τοῦ φώναξε, Λατίν πασὰς τοῦ λέγει·
— Δὲν τὼλπιζα, βρε Μπότσαρη, νάρθῃς τώρα τὴν νύχτα.
— Τί λὲς αὐτοῦ, Σκοδρὰν πασά, κι' ὀγλάνι τῶν πασάδων,
Θε νὰ σὲ πιάσω ζωντανὸν σὺν ὅλοις τοῖς πασάδε.
Μιὰ μπαταρίχ' τοῦ ρίξανε τὴν νύχτα κι' ἀπεκρίθη,
Ψηλὴν φωνίσαν ἔβγαλε καὶ βαρσιαναστενάζει.
— Βρε ποῦσαι, Κώστα μ', ἀδελφέ, μωρὲ Κίτσο Τσαβέλλα;
Να μὴν κιοσεῖτε σ' τὴν Τουρκίαν, βαρεῖτε τοὺς μουρτάταις.
Καὶ μένα μ' ἐσκοτώσανε, πηγλίνω γιὰ τὸ Γένος.
Μάρκο μ' σὲ κλαίγ' ἡ Ρούμελη, ὅλ' οἱ Καπεταναῖοι.
Μὰ σὺν τὸν κλαίγ' ἡ φτωχολογιά, ἄλλος πολὺ δὲν κλαίγει.

Η ΑΛΗΘΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑ

ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἰνα πάντες νοήσωσι μετὰ πόσης ἀγαλλιᾶσεως ἐχαίρεται σθῆσαν ὑπὸ τῶν ἀληθῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος αἱ πολεμικαὶ πράξεις τῶν τελευταίων μηνῶν καὶ πόσον δικαίως ἐξετιμῆθησαν, καλὸν κρίνομεν νὰ δημοσιεύσωμεν μετὰ φράσιν ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων ἀπέστειλε σοφὸς καὶ γνήσιος φιλέλληνας καθηγητὴς τοῦ ἐν Λιψίᾳ Πανεπιστημίου πρὸς τινὰ τῶν συντακτῶν τῶν «Πατριῶν».

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, λέγει, εἶχον τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν

ΤΟΥΤΟ ΝΙΚΑ (')

Φιλελεύθερον.

Εἶχον οἱ παλαιοὶ ἐκείνοι τὴν γνώμην ὅτι καὶ ἡ παρουσίασις καὶ ὁ χαίρεισμός αὐτὸς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν δουλευόντων λαῶν δουλοσύνη εἶναι, καὶ ἀπέφευγον, καὶ ἐν ἐκκαλοῦντο ἔτι, νὰ πορεύωνται πρὸς ἐκείνους, ὅπως ὁ μέγας ἱατρός καὶ φιλόσοφος Ἱπποκράτης δὲν ἐπορεύθη, καίτοι προσεκλήθη, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Περσίας, εἰπὼν ἴσως τὸ τοῦ Σοφοκλέους «ὅστις πρὸς τύραννον πορεύεται ἐκείνου εἶναι δούλος, καὶ ἐν ἐλεύθερος ἔλθῃ».

Καὶ ἐμειναν ἐλεύθεροι καθ' ὅλον τὸν ἐπὶ πάντε χιλιετηρίδας βίον τοῦ ἔθνους. Οἱ στρατευσάμενοι κατὰ τῆς Τρωάδος ὑπὸ τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Ὀδυσσεά ἐλεύθεροι πάντες ἦσαν, διότι ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐξ ὧν ἐξεστράτευσαν αἱ στρατιαὶ ἐκείναι, ἡ βασιλεία ἦτο ὡς ἐξουσία πατρὸς ἐν τῷ οἴκῳ. Καὶ ὕστερον δέ, καὶ ὅπου ἐδασλευόντο, ὡς ἐν Ἡπείρῳ, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Σπάρτῃ, καὶ μάλιστα ὅπου κατεστάθησαν δημοκρατίαι, οἱ πολῖται ἐλευθέρως βουλευόμενοι πάντες ἔκρινον περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, ζηλωταὶ ἀκαμπτοὶ τῆς ἐλευθερίας. Χάριν αὐτῆς οἱ Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ἐφηρίσαντο ν' ἀναλάβωσι τὸν πόλεμον κατὰ τῶν βαρβάρων καὶ νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν πόλιν των πρὸ τοῦ ἐπερχομένου ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν Λυκίδην βουλευτὴν ἄνδρα, ἐπειδὴ ἐτόλμησε νὰ προτείνῃ συμβιβασμὸν πρὸς τοὺς Πέρσας, νομίσαντες τοῦτο μείωσιν τοῦ ἐλευθεροῦ φρονήματος, ἐλιθοβόλησαν, καὶ οὐ μόνον οἱ ἄνδρες ἐκείνους, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδιά τῶν Ἀθηναίων τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Λυκίδου ὡς κακὰ γεννημένα δουλόφρονος ἀνδρός. Καὶ ὁ ὄρκος δὲ ὃν εἶχον δώσει τότε οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ἔλεγε· ἀδὲν θὰ θέσω τὴν ζωὴν εἰς θέσιν τιμωρότεραν ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὅχι μόνον οἱ Ἀθηναῖοι ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες, οἵτινες ἐν τῷ παλαιῇ τῆς Σκαλαμίνος ἔπαλλον ἀέ, παῖδες τῶν Ἑλλήνων, ἐμπρός· ἐλευθεροῦτε τὴν πατρίδα, ἐλευθεροῦτε τοὺς παῖδας σας, τὰς γυναῖκας σας, τοὺς δεδηλωμένους ναοὺς τῶν θεῶν σας, τοὺς ὑβριζομένους τάφους τῶν προγόνων σας. Νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα.

Πανελλήνιος γνώμη· ἵνα ζῇ ἐλεύθερος Διόνυσος ὁ Φωκαεὺς μετὰ τὴν πανωλερίαν τῶν Ἰωνῶν παρὰ τὴν Ἀθήνην τῆς Μιλήτου, ἀπέρχεται μετὰ τὰ πλοῖά του εἰς Σικελίαν καὶ πανώλεθρος γίνεται φορεὺς τῶν Τυρσηνῶν καὶ Κερχηδονίων καὶ ἄλλων ἐκεῖ βαρβάρων τῶν κατὰ πάντα τρόπον βλαπτόντων τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας· ἵνα καταστήσῃ ἐλευθέρους τοὺς Κυπρίους ἀπὸ τῶν Περσῶν μετέσχε τῆς ἐπανάστασεως τῶν Ἰωνῶν ὁ βασιλεὺς αἰσθητὴς Ὀνήσιλος, ὅστις ἀπέτυχε μὲν καὶ ἐκόπη τὴν κεφαλὴν, ἀλλ' ὡς ἥρως ὕστερον ἐτιμῆθη· οἱ τῆς ἐν Λυκίᾳ Εὐάνθου Ἑλληνες μὴ δυνάμενοι ν' ἀντιστῶσι κατὰ τῶν μυριοπληθῶν βαρβάρων ἔθεσαν πῦρ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν δις καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φλόγας καὶ ἀπέθανον ἐλεύθεροι πάντες.

Καὶ κατὰ τοὺς χρόνους δὲ τῆς αὐτοκρατορίας μας τί εἶναι οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἰουλιανοῦ κατὰ τῶν γερμανικῶν φυλῶν καὶ τῶν Περσῶν, τί οἱ τοῦ Ἡρακλείου κατὰ τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἀράβων, οἱ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Πρωγωνάτου μέχρι τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας κατὰ τῶν Ἀράβων τῶν Ρωσικῶν καὶ τῶν σκυθικῶν ἐθνῶν, οἱ τῶν Κομνηνῶν καὶ τῶν Παλαιολόγων κατὰ τῶν σφετεριστῶν Λατίνων καὶ τῶν χριστιανομάχων τουρκικῶν λαῶν καὶ οἱ τῶν λοιπῶν πάντων βασιλεῶν καὶ στρατηγῶν, εἰμὲ ἀγῶνες τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ ποικιλοτρόπων βαρβάρων, τῆς ἐλευθερίας κατὰ τῆς κτηνώδους κατακτησεως;

Ἄλλὰ μὴ κατὰ τὴν ῥωμαϊκὴν κατάκτησιν οἱ Ἕλληνες

νὰ σὰς εἶπω, πόσον εὐφροσύνως μετέχω τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ προσφιλεστάτου μοι Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ μετὰ πόσης ἀγαλλιᾶσεως ἐχαίρεται τὴν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου συντελεσθεῖσαν μεγίστην μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. Πᾶς ὅστις πιστεύει εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν καὶ εἰς τὴν ἐπενεόγειαν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὀφείλει ἐνώπιον τῶν μεγίστων τούτων γεγονότων νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐνήργησε καὶ διηύθυνε τὰ νῦν πράγματα. Πόσον θλίβερά ἦσαν ταῦτα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος!... Καὶ οὐδεὶς ἡμῶν ἐτόλμα τότε νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν δεινῶν θὰ εὐρίσκετο τοσοῦτον ἐγγύς! Ἐκ τούτου δύνασθε νὰ κρίνετε μετὰ πόσης χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ὑψίστον ἐμάνθανον τὰς νίκας τῶν Χριστιανῶν καὶ ἰδιαιτέρως τὰς τῶν Ἑλλήνων. Ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχῃ ἄλλος ἄνθρωπος ἐκ τῶν οὐχὶ Ἑλλήνων, ὅστις διὰ τὰς λαμπρὰς νίκας τῶν Ἑλλήνων ἡσθάνηται μᾶλλον ἐνδόμυχον, ἀγνωτότερον καὶ βαθύτερον χαρὰν ὡς ἐγώ, ὅστις ἀκριβῶς καὶ κατὰ βάθος ἐγνώρισκα τὰς ἐξαίρετους ἡθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀρετὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ αἰείποτε ἐπίστευσα εἰς τὸ μέλλον αὐτοῦ, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἀνεκήρυξα καὶ μάλιστα ἐν ᾧ χρόνῳ πᾶς πᾶρ ἡμῖν δημοσιογραφίσκος ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἱκανὸν νὰ κρίνῃ καὶ κατακρίνῃ τοὺς Ἕλληνας.

... Πλήρης πίστεως ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ ζωτικότητα, ἥτις ἀδιάσειστος πάντοτε παρέμεινε ἐν τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ, ἐξήρα καὶ ἐξήρα πάντοτε τὴν μεγάλην ἀνάγκην νὰ ἐμμενετε πιστοὶ εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἰδέαν. Νοεῖται οἰκοθεῖν ὅτι ὁ μέγας καὶ ὑψηλὸς σκοπὸς οὗτος θὰ πραγματοποιηθῇ μόνον βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον. Ἀλλὰ δοξάζωμεν καὶ εὐχαριστήσωμεν τὸν Ἅγιον Θεόν, ὅτι κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἐγένετο τοσοῦτο γενναῖον ὄημα πρὸς τὰ ἔμπροσ.

Ἄλλος πάλιν διάσημος καθηγητὴς τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πανεπιστημίου ἔγραψεν ἐπὶ τῇ αὐτῇ εὐκαιρίᾳ τὰ ἑξῆς:

«Ἐδίδασκον προχθὲς ἐνώπιον ἀκρατῶν περισσοτέρων τῶν πεντακοσίων περὶ τῆς κτίσεως τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ σχεδὸν ἐν παρόδῳ προσέθηκα, ὅτι τώρα εὕρεται πάλιν εἰς Ἑλληνικὰς χεῖρας, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει καὶ νὰ μείνῃ. Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡγήθη αὐτόματος ζωηροτάτη ἐπεσηφίμια. Ἡ μαρτυρία αὕτη τῶν περὶ τῆς Θεσσαλονίκης αἰσθημάτων ἡμῶν εἶναι πολὺ πιστοτέρα καὶ γνησιωτέρα ἢ ἡ τῶν ἐσημερίδων, ἀνακρινῶν δὲ αὐτὴν πρὸς ὑμᾶς, διότι θὰ σὰς προξενήσῃ μεγάλην χαράν».

Ὡς ἕκαστος βλέπει, ἐφ' ὅσον μὲν ἡμεῖς μικροὶ, ἀδρανεῖς, ἀποθεωρημένοι, ἀπηλπισμένοι ἡσυχολοῦμεθα περὶ μικρὰ καὶ εὐτελῆ, οἱ φίλοι μας ἐλυποῦντο καὶ ἡ εἰσίγων ἡ καὶ ἐν ἐτόλμων νὰ ἐγείρωσι φωνὴν ὑπὲρ ἡμῶν, δὲν ἐτύγχανον εὐμενοῦς ἀκροάσεως καὶ πίστεως. Εὐθύς δὲ ὡς ἐπιστεῦσαμεν πρῶτον μὲν εἰς τὸν Θεόν, ἐπειτα δὲ εἰς ἑαυτούς, καὶ πάντες ἀπὸ κοινοῦ ἐδράσαμεν καὶ ἐδειξάμεν τί δύναμεθα, τότε οὐ μόνον οἱ γνήσιοι, οἱ παλαιοὶ φίλοι μας, οἱ πρὸ πολλοῦ χρόνου γνωρίσαντες καὶ ἐκτιμῆσαντες τὰς διανοητικὰς καὶ ἡθικὰς ἡμῶν ἀρετὰς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν ποδηγετούμενη εὐγενὴς νεολαία τῶν Πανεπιστημίων ἐνθουσιᾷ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ εὐχεται τὴν ἡμετέραν ἐπικράτησιν. Ταῦτα κατ' ἐμὲ εἶναι ἡ μεγάλη σημασία τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος, σημασία οὐχ ἥττον σπουδαία ἢ αἱ ἐλευθερωθεῖσαι χώραι. Εἶθε δὲ καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ προχωρῶμεν ἐπ' ἴσης με γενναῖα βήματα πρὸς τὰ ἔμπροσ, ὅπως εὐχεται ἡμῖν ὁ γνήσιος τῶν Ἑλλήνων φίλος καθηγητὴς.

εδούλευον εἰς τοὺς Ῥωμαίους; Οὐχί· διότι οὐ μόνον οἱ Ῥωμαῖοι ἐκήρυξαν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις ἐλευθέραις καὶ ἐσεβάσθησαν τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες κατακτήσαντες τὸν ἄγροικον κατακτητὴν ἀπέβησαν κατὰ μικρὸν αὐτοὶ κύριοι, μεταβάλλοντες τὴν Ῥωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Ἑλληνικὴν.

Οὐδ' ἐπὶ τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως τὸ γένος ἡμῶν ἔπαυσεν ἐλευθέρων ὄν, ἀφ' οὗ ἡ ψυχὴ τοῦ ἥτο ἐλευθέρη. Διότι τὰ δεσμὰ τοῦ σώματος δὲν δουλοῦσι τὸν ἄνδρα, ὅπως δὲν ἐδουλώθη ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος Ἐπίκτητος, ὅτε ἐδασκάνιζετο ὑπὸ τοῦ κτηνώδους ἀνθρωπικίου τοῦ ἀγροῦντος αὐτόν, ὅπως δὲν ἐδουλώθησαν οἱ φιλόσοφοι Σύμμιος καὶ Βοήθιος πρὸ τοῦ θηριώδους ἡγεμόνος τῶν Ὀστρογότθων, τοῦ Θεοδορείου, ὅπως δὲν ἐδουλώθησαν πρὸ τοῦ αἰμοσταγοῦς Μωάμεθ τοῦ Β' οἱ προασπιστὰι τῶν ὀχυρῶν θέσεων τῆς Πελοποννήσου καὶ ὅτε ἐξεδέροντο ζῶντες καὶ ὅτε ἐσχίζοντο εἰς δύο δι' ἐστομωμένου πρίονος ὁ Βλαχάδας καὶ ὁ Κατσαντώνης καὶ ὁ Διάκος σπαραττόμενοι τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν δημίων τοῦ βδελυροῦ ληστοῦ Ἀλῆ τοῦ Τεπελενλῆ ἢ ὑπὸ τοῦ Ὁμέρ Βριῶν. Τὸ γένος ἡμῶν ἐζήσε καὶ ὑπὸ τὰ θηριώδη μαρτύρια ἐλευθέρων, εἰς τὴν ἀγιοτάτην Ἑλευθερίαν χιλιάδας θυμάτων ἱερῶν κατὰ τὰς ἀπαύστους προσφέρων ἐπαναστάσεις κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν. («Πατρία» 1904 ἀρ. 22—1905 ἀρ. 18). Ὑπὸ τοῦ φιλελευθέρου φρονήματος ἀγόμενος ὁ λεβέντης

τὴν ῥάχην ῥάχην πῆγαινε τὸν ταμπουρᾶ λαλῶντας·
αἰσῶ χιονίζου τὰ βουνὰ καὶ λουλουδίζει ὁ κάμπος
καὶ ἔχουν ἡ ῥάχης κρύα νερά, Τούρκους δὲν προσκυνοῦμε.

Πᾶμε νὰ λημεριάσουμε, ὅπου φωλιάζουν λύκοι.

Παρὰ μὲ Τούρκους, μὲ θηριὰ καλλίτερα νὰ ζοῦμεν.

Τὸ φιλελευθέρων αὐτὸ φρόνημα οὐ μόνον ἐκραταίωσε τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλ' ἔδωκε καὶ τὴν νίκην εἰς τοὺς μαχητὰς τῆς Ἀραχῶνης καὶ τῶν ναυμαχιῶν τῆς Σάμου. Διότι σφῆζει. Τούτῳ νίκα.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Τὸ ἐνδοξον παράδειγμα ὅπερ δι' αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἔδωκεν ἡ Κρήτη, διδάσκει ὅτι ὁ ἔθνικὸς ἐνθουσιασμός ἐστὶ ἀνεξάντλητος δύναμις καὶ ὅτι λαός, ὅστις παραμένει πιστὸς εἰς τὰ ἰδανικά του, οὐδέποτε θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπελπισθῇ διὰ τὸ μέλλον του καὶ τὸν ἑαυτὸν του.»

Μὰξ Νορδῶου

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Π(..). Στ. Μ. Χ α λ κ ῖ δ α. Π. Τ. Μ α σ σ α λ ῖ α ν.
Θ' ἀπαντήσωμεν βραδύτερον. = Γ. Ν. Κ έ ρ κ υ ρ α ν. Τὰς ἐκτελεσθεῖσας παρακλήσεις δὲν ἀναγράφωμεν.—Κ. Φ. Τ ὁ ρ ν α β ο ν, Π. Θ. Θ ε σ σ α λ ο ν ῖ κ η ν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΛΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000.—

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσση, Ἀργινίῳ καὶ Καρδίτῳ. Ἐν Κρήτῃ: Ἐν Χανίοις, Ἡράκλειῳ καὶ Ρεθύμνῳ. Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κων/πόλει (Ὑπο/μα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμιοῦ, Τραπεζοῦντι, Κερασσοῦντι, Πάφρᾳ, Σμύρνῃ, Χίῳ. Μεροσίῃ, Ἀδάνοις, Ταρῳ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καβάλλᾳ, Σάνθῃ, καὶ Ἰωαννίνοις. Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Καῖρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζικίῳ, Μανσούρα, Μι-Γιάμρ, Τάντᾳ καὶ Μπενί-Σουέφ. Ἐν Λονδίῳ N° 22 Fenchurch Street), ἐν Ἀμβούργῳ (Domhof, Mönckebergstrasse 18), ἐν Λεμεσῳ (Κύπρον) ἐν Λιμένι-Βαθέος (Σάμου), ἐν Χαριτοῦμ καὶ ἐν Λιμένι-Σουδάν (Σουδάν).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 17/30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1912
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα:	
τῷ Ταμείῳ καὶ παρ' ἐγχωρίοις Τραπεζαῖς	Δρ. 11,846,799.—
Παρὰ Τραπεζῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Σηματα ἐν χαρτ.	11,231,173.42 Δρ. 23,077.972.42
Προεξοφλήσεις καὶ προκαταβολαὶ Γραμματίων	22,683.020.94
Ἑγγυημένοι λογαριασμοί:	
ἐπὶ ἐνεχυρῶν χρεωγρ.	Δρ. 60,019.780.88
δι' ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ.	74,452,020.87
ἐπὶ ὑπηρέκῃ ἀκινήτων	10,093,521.39 Δρ. 144,565.323.14
Τρέχοντες λησμοὶ χρεωστικοὶ	22,101.626.85
Ὁμολογίαι Ἑθνικῶν Δανείων, Διμενικῶν Ταμείων καὶ ἀνώνυμων Ἑταιριῶν	18,251.510.20
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια	7.913.400.55
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις	3.586.753.50
Κτήματα Τραπεζῆς	5,415,011.38
Ἐλκαταστάσεις, ἐπιπλα, χρηματοκίβ. κτλ.	1,341,491.71
	Δρ. 248,939.110.69

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν	Δρ. 60,000,000.—
Κεφάλαιον τακτικὸν Ἀποθεματικόν	5,676,250 —
Ἀποθεματικὸν Προνοίας	504,301.95
Καταθ. ὀψεως	Δρ. 26.228,059.21
προθεσμίας	50,578,718.68
πολυετ. καὶ μὲ προεῖδ.	27,870,749.80
Ταμειωτήριον	13,541,216.65 Δρ. 118,218,744.34
Τρέχοντες λησμοὶ πιστωτικοὶ	25,584,910.03
Ἐξωτερικοὶ λησμοὶ	31,649,218.70
Προσωπικοὶ λησμοὶ καὶ διάφορα	7,305,685.67
	Δρ. 248.939.110.69

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον Δρ. 5.000.000

Ἐν Ἀθῆναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Σύρῳ, Κερκίρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Αἰγίῳ καὶ ἀλλὰ δι, ἀμ. ὑπὲρ ἄνω μέχρι 5.000 Δρ. 4 ο) εἰς πρῶτην ζήτησιν. 5 ο) μετὰ ἐν ἑτοί.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1) 2 ο) ἀπόδοσις εἰς πρῶτην ζήτησιν
4 ο) μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1) 4 ο) μετὰ ἕξ μῆνας
4 1) 2 ο) μετὰ ἐν ἑτοί
5 ο) μετὰ δύο ἔτη
5 1) 2 ο) μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο) ὑπερτέρον

«ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία Ζωῆς

ἐδρεύουσα ἐν Ἀθῆναις.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000 φρ.

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

Δέχεται ἀσφαλείας τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνων καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν τόσον τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικῶν ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν κληθέν-

των ὑπὸ τὰ ὅπλα πολιτῶν ἀποζημιώνουσα τὰς οἰκογενεῖας των.

Τὸ ἀσφαλιστὸν ἐκانونίσθη εἰς 4 ο) ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου κεφαλαίου κατὰ τριμηνίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οὐδεμίᾳ διατύπωσις ἀπαιτεῖται οὐδὲ ἰατρικὴ ἐξέτασις διὰ τὴν πραγματοποιήσιν μιᾶς τοιαύτης ἀσφαλείας.

Οἱ βουλομένοι νὰ ἀσφαλισθῶσι δύνανται νὰ διενεργῶσι τὴν ἐγγραφὴν των εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' οἱοῦ δῆποτε συγγενοῦς ἢ ἀντιπροσώπου των.

Λεπτομερεῖς πληροφορίες παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς ἐταιρείας ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.